

Hendrik Willem (Henk) de Wit is op 2 mei 1931 in Amsterdam geboren. Hij was het oudste kind van Barend Johannes de Wit en Annetje Maria Noppe. Acht jaar later werd een zusje geboren.

In 1940 woonde de familie in Den Haag. Zijn vader was rijksambtenaar en verbonden aan het ministerie van Financiën.

Henk zat in Den Haag bij Scouting.

Henk herinnert zich 10 mei 1940 nog heel goed. *“Ik was natuurlijk nog jong en ging af op wat mijn vader en moeder zeiden. Mijn ouders hadden nooit verwacht dat het oorlog zou worden. Wij waren toch neutraal? Wellicht hebben ze gedacht dat dat begrip nog inhoud zou hebben. Niet dus! 's Ochtends op die tiende mei lag ik op mijn kamertje. Ik hoorde het buiten onweren, althans dat dacht ik. Mijn vader en moeder stonden in de tuin. Ik riep dat het zo onweerde. Vader vertelde me dat dat de kanonnen in het Zuiderpark waren, die op de overkomende Duitse vliegtuigen schoten.”*

Op Henks school zou er bezoek komen van de inspecteur om de leerlingen de namen van het jaar te gaan overhoren. In plaats van januari moesten ze louwmaand zeggen, in plaats van februari sprokkelmaand enz. De inspecteur kwam binnen in zijn NSB-pak. Naar de maanden vroeg hij niet, maar hij zag wel de padvindesriem van Henk en die moest af. Hij moest de riem thuis inleveren.

Voor de laatste oorlogsjaren waren zwaar in het westen van het land. Ook Henk kreeg met gebrek aan eten te maken. De bloementuin thuis was omgetoverd in een groentetuin, maar dat was niet voldoende meer en bovendien seizoensgebonden. Ook de kolen voor de kachel raakten op. Vader De Wit mocht voor het werk z'n fiets houden en reed er weleens mee naar het Westland om te kijken of daar nog eten te halen was. Via een bevriende ouderling konden ze soms eten krijgen.

Dagelijks vlogen er vliegtuigen over Den Haag. Het geallieerde vergissingsbombardement op zaterdag 3 maart 1945 op de woonwijk Bezuidenhout in Den Haag zal Henk altijd bij blijven.

Een paar dagen voor de bevrijding werd Henk veertien. De bevrijding zelf was voor hem met recht een bevrijding. *“Het was gewoon feest! Er werd gedanst op straat, iedereen kwam weer naar buiten. Het was een heel raar gevoel. Alle spanning was ineens weg. Er vlogen nog wel vliegtuigen over, maar we wisten dat er niets meer aan de hand was.”*

Meer informatie

[Henk de Wit vroeg zijn vader of de oorlog misschien langer zou duren dan één dag - Zeewolde Actueel | Uw huis-aan-huis nieuwsblad met het laatste nieuws uit Zeewolde \(zeewolde-actueel.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.